

FÜLÖP ÁRON: Brekeke úr és Kurutty néne*

Ez aztán a furcsa eset!
Én se' hinném, hogy megesett,
Ha egy százesztendőös gólya
Maga nem beszélte vóna,
S nyomban hitet nem tesz rája
Három tücsök s hat veréb.
Elmondom hát, amint történt,
Jöjjetek csak közelébb!

Brekeke úr s felesége,
Kuruttyoló Kurutty néne,
Szúnyogokra vadászgattak,
Fűmagocskát halászgattak:
Káka tövén, békavárban
Minden este, hajaha!
Volt énekszó, dinom-dánom,
Hejehuja, lakoma.

Brekeke úr egy szép reggel
Az ágyából mérgesen kel,
Jobbra brekeg, balra brekeg,
A haragtól majd megreped:
Hogy ez így van, hogy az úgy van,
Hogy ő megver valakit,
Hogy ő ilyen sovány tóban,
Békaucse, nem lakik!

Brikkom-brekkem, ha haragszom,
– Így kuruttyol: – készülj, asszony,
Mert én tovább ki nem állom,
Kivándorlunk, békapárom!
Amerika úgysincs messze,
Csak amott túl a dombon,
Ott van boldog békaélet,
Oda megyünk, oda, mondom!

Kurutty néne ámul-bámul,
Jól értette, vagy fonákul?
De csak megy a kamarába,
Összepakol hamarjába'
Szúnyogoldalt, légycubákat,
Fűmagocskát, négy szemet, –
S tarisznyával, gyalogszerrel
A békapár útra megy.

Mennek, mennek, mendegélnek;
Hát egy egér jön feléjek.
Hopp, mi van a tarisznyába'?'
Ide vele hamarjába'!
Kurutty néne kipakolta
A tarisznyát elébe
S a kisegér, mi benne volt,
Mind megette ebédre.

Mennek, mennek, mendegélnek,
Hát egy gólya jön feléjek;
Piros csőre kitted-kattog,
Sárga lába tipeg-topog:
– Tyú, de békaszagot érzek!
– Már távolról kelepel, –
Kelep, kelep, tyú, be jó lesz
Egy kis békaeledel!

Brekeke úr, Kurutty néne,
No, most itt a világ vége!
Lapu sincsen, zsombék sincsen,
Mi befedjen, mi elrejtse.
– Juj, de nini, mily szerencse,
Itt a tücsök kapuja, –
Három ugrás, kilenc bukfenc,
S hopp, beugranak oda.

Öreg tücsök zirmeg-zörmög:
– Cerrem-cirrom, mi az ördög?
De amikor megismeri,
Két tenyerét összeveri:
– Béka komám, komám asszony!
Hadd ölelem, hozta ég!
Szegény házam sose remélt
Ilyen ritka szerencsét!

Brekeke úr s Kurutty néne
Majd elsüllyedt szégyenébe' –
El nem mondták a gazdának,
Milyen botor útban járnak.
Ironkodva, pironkodva
Kibrekegték elvégre,
Hogy ők bíz' a komájokhoz
Betértek egy ebédre...

No, de erre, lírom-lárom,
Lett is aztán dinom-dánom!
Sem azelőtt, sem azóta
Nem volt annyi tücsök nóta.
Ebéd után a háziúr
Kocsijába befogott,
S vendégivel – gyí te, gyí te!
Vígan hazarobogott.

A két béka hazaérve
Kiállott a tó szélére;
Örömben hálálkodtak,
Béka-módra imádkoztak;
S kibrekegték – el is hangzott
Békavártól Szecsődig:

»Cudar, aki hazájából
Idegenbe szegődik!«

*Jegyzet: →

* Az Én Újságomban Fülöp Áron *Brekeke úr és Kurutty néne* c. verses meséjének szövege Pósa Lajos, a 8. versszak hatodik sorát, a 9. versszak első sorát, a 11. versszak negyedik sorát és a 12. versszak utolsó négy sorát érintő – indokolt – átigazításában jelent meg (1896/18.).

Bakóczy Károlynak, a költő monográfiájának köszönhetően fennmaradt a vers keletkezés-története és eredeti szövege is:

<http://mek.oszk.hu/08200/08246/pdf/fulop1.pdf> (33-34 p.)

<http://mek.oszk.hu/08200/08238/08238.htm#32>

(KMJ)